

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Partikularizem v Nemčiji.

Odkar je s pozorišča izginila slavna trojica Viljem I., Bismarck in Moltke in državno krmilo prešlo v mlajše roke, opaža se dan za dnevom, da nemške države ogromna zgradba ni tako trdna, kakor se navadno misli, kajti poka že v vseh sklepih, kakor da je na pesek zidana. V vnanji politiki doživlja neuspeh za neuspehom in podoba je, da jej začenjajo stari grehi presedati. Izjalovilo se je vse koketovanje s Francosko, potovanje cesarice Friderik v Pariz napravilo je popola „fiasco“, cesarja Viljema pohod Angleške ostal je brez vsakega uspeha, nasproti pa sta se v Kronstadtu bratili francoska in ruska mornarica, francoski in ruski narod in se je takoj potem proglasila prepoved o izvažanju žita iz Rusije, korak, ki je za Nemčijo čuten poraz, prava „revanche“ za nekdanji „Rubelkrieg“ in mogočna nemška država nema letos za beležiti nobene druge pridobitve, nego svojega mladega cesarja — polno brado.

Kakor v vnanji politiki, tako tudi pogled na notranje razmere ni baš dražesten. Poleg mnogih drugih nedostatkov se posebno očividno kaže nasprotstvo mej severom in jugom, zlasti mej Prusi, Bavarci in Švabi, ki so po značaji, temperamentu, gmotnem stanju in po zgodovinskih spominih si uprav sovražni, kakor se razvidi iz njih javnih glasil. Tako čitamo v „Neues Münchener Tagblatt“ protipruski članek, ki je uprav klasično surov. Prusi imenujejo se „Inhaber einer kottigen, preussischen Schnauze“, „freche Fritzchen“, „grossrächige Möpse“, „preussische Häringsbändiger“, „Pumpnickelvertilger“, „Kartoffelschalenvergolder“, in kakor da bi vsem tem psokvam še ne bilo dovolj, piše rečeni list doslovno: „Schade nur, ewig Schade für uns, dass wir jetzt an diese grossmäuligen Bursche gekettet und dadurch verurtheilt sind, die Prügel, die ihnen im nächsten Kriege bevorstehen, ebenfalls mitzutragen“.

Drug Monakovski list obsodil je nedavno tamonjski mestni zastop, ker je za nemškega cesarja vsprejem dovolil 25 000 mark kredita.

Tem povodom piše omenjeni list: „Mi Ba-

varci, podarili smo 1866. l. svojim severnim bratom (seveda ne iz dobre volje) dvajset milijonov goldinarjev in dan-jim dva okraja. Mi Bavarci pomagali smo 1870. l., da so oni dosegli sijajne zmage. Z našo pomočjo osnovali so oni v Afriki velike kolonije, od katerih vlečejo korist samo naši dragi severni bratje. A kaj smo mi dobili od njih, od naših dragih bratov? Brezbrojne njih izseljence, prusko sistemo v naši vojski, obvezno vojno dolžnost, draginjo vseh življenskih potrebščin vsled mejnih zaprek, upadanje obrtov vsled visocih carin itd. itd.

Ako gotovi ljudje, ki se poganjajo za rede in odlikovanjem, žele, da se priredi pruskemu kralju v Monakovem sijajen vsprejem, naj pa iz svojih žepov dajo denarje za svečanost, od katere bodo tudi le oni imeli korist, naroda žepe naj pa puste pri miru. Narod, to je oni, ki plačujejo davke, vsprejel bode pruskega kralja poset z veliko večjo simpatijo, ako ta poset ne bode v zvezi z velikimi troški, ki v današnjem mučnem času niso upravičeni. Prej je naša velika domovina mogla živeti srečno in v prijateljstvu z vsemi svojimi sosedi in ni jej bilo treba vzdrževati tako kolosalno vojsko, zato ker je svobodna zveza mej pojediniimi njegovimi deli, — državna zveza služila ob jednom tudi kot jamstvo za ohranitev miru. Odkar so pogoji postali drugačni, predručilo se je vse; miru ni in povsod okolu nas vidimo neprijatelje in protivnike. No, pa pridi kar koli, Bavarci bodo verno čuvali svojo staro zastavo, modro in belo, in kakor nekdanj zmatrali bodo kot domoljubni klic besedi: Živela Bavarska!“

K takim pojavom skrajnega partikularizma pač ne treba komentara.

Drugi slovensko-hrvatski izlet k češki razstavi v Pragi.

V Pragi 10. avgusta.*) [Izv. dop.]

Drugi dan našega bivanja v Pragi, t. j. 6. avgusta, zbrali smo se Slovenci in Hrvati okolu 9. ure zjutraj v akademski kavarni, od koder smo se podali skupno po prej določenem programu v novi češki muzej. Tam nas je pričakoval gospod prof. dr. Jaromir Čelakovský. Po presrčnem pozdravu

*) Slučajno zakasnjeno.

Uredn.

vodil nas je po prekrasnih prostorih isti gospod profesor sam. Novi muzej ni še popolnoma dokončan; pred istim manjkajo še statue, a znotraj ni še urejen. Zidališče je krasno, stoji na konci Sv. Vavčavkega trga na vzvišenem stališču, tako, da se kaj lepo prezentuje od vseh strani; notranja uredba je jako primerna in luksuriозна. Stebri, vredni po tisoč goldinarjev vsak, krasijo preddvor (vestibul) in osrednje stebrišče (peristyl). V poslednjem nahajajo se doprni kip našega cesarja Frana Josipa I. in statue znamenitih čeških kraljev in učenjakov. Vsa zgradba stala je nad 2 milijona ter se v kratkem po dovršeni notranji uredbi presele v isto zbirke vsakovrstnih Praških muzej. Po ogledanju te arhitektonične znamenitosti podali smo se dostojno zahvalivši se prijaznemu voditelju v stari muzej, kjer nas je vsprejel istotako ljubeznivo v Slovincih dobro znani gosp. Jan Lego. Po pozdravu razkazal nam je vse znamenitosti tega muzeja, posebno pa starozitost česke. Tu smo imeli priliko videti stara kopja, s katerimi so Husitje pisali Nemcem potne liste na hrbet, da so boljše našli pot čez češko mejo, kakor se je šaljivo izrazil naš mentor. Ko smo vsi navzočni slovensko-hrvatski posetniki zabeležili imena v predloženo nam spominsko knjigo, poslovili smo se presrčno od ljubeznivega voditelja, zahvalivši se mu v ime Hrvatov, gosp. prof. Jagoda, a v ime Slovencev gosp. dr. Gregorin.

Od tod šli smo v staromestno mestno hišo, kamor smo dospeli okolu poludne. Tu so nas pričakovali župana namestnik gosp. dr. Eiselt in mestna odbornika Koutecký in Storch. V mestni zbornici pozdravil nas je gospod podžupan dr. Eiselt v imenu na odpustu odsotnega gosp. župana dr. Šolca, v imenu starešinstva in v imenu kraljevskega mesta Prage. Zahvalivši se nam, da se nismo bali truda daljnega potovanja, izrazil je željo, da najdemo v zlati Pragi, kar smo pričakovali ter da nesemo seboj v domovino čut, da smo bili v Pragi in v Čehih mej svojimi, ki radi delijo z nami svoje pridobitve na kulturnem polju. Na te presrčne besede odzval se je najprvo v imenu Slovencev dr. Gustav Gregorin blizu tako-le:

„Velečastiti gospod podžupan! V imenu Slovencev zahvaljujem se najsrčneje za prijazni po-

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikovove, prevel Vojskar.)

(Dalje.)

X.

Z mučno tugo v srci hitel je Peter Kirilovič po stopnicah, po katerih se je tolikokrat veselo podvizal srečen z mislijo, da ljubi in je ljubljén... sedaj pa, kaj izvé čez trenotek?

Odrpli so jima, predno sta pozvonila. Na pragu prednje sobe je stala Marija Ivanovna, njeno propalo lice kazalo se je še bolj propalim, njene oči bile so objokane. Za njo se je videla podoba neznanega gospoda — to je bil zdravnik, katerega so poklicali sinoči in kateri je sedel skoro vso noč pri Olgi.

— Vender-le! dejala je Marija Ivanovna, ko je zagledala ustopivša moža.

Čuvaševu se je zdelo to očitjanje; rudečica mu je zalila lice, in srce ga je bolelo in peklo: prišlo mu je na pamet, da je mogla tudi Olga pripisovati njegovo daljšo odsotnost ravnodušju.

— Prejel sem vaše pismo šele danes. Lakaj je kriv, drugače bi bil prišel takoj... Tu je naš zdravnik... Kako je pa... hotel je prašati: z Olgo? a ni mogel izgovoriti.

— Pojdite k njej... samo na vas misli, odgovorila je Marija Ivanovna s tistim karajočim glasom, kakor se je zdelo Čuvaševu.

Peter Kirilovič si ni pustil ponoviti tega ukaza, pustil je Marijo Ivanovno in oba zdravnika, da sta se seznanili in pogovarjala o stanju bolnice, in šel v Olgino sobo.

Ta je ležala na postelji; jedna roka v tenkem okrašenem rokavu nočne srajce ležala je vrh odeje, druga je bila zavezana in zakrita. V lici ni shujšala, razven nevelikih prask, a čez čelo, na pol skrito v gostih in kratkih zvitihi laseh, bila je zavezana bela rita.

Olga bila je jako blede; ko je pa zaslišala znane jej korake in mili glas, povrnila se jej je rudečica lica. Skušala je ponuditi Čuvaševu zdravo roko in nasmehnila se mu, dasi so zalile ta trenotek solze njene oči.

Kakor v nesvesti pokleknil je Peter Kirilovič k postelji, prijel to roko, poljuboval jo, dolgo vzdrževal se plakanja, a naposled vender zaplakal.

— Odpusti mi, Olga! Odpusti, premila!
— Dovolj, Petja... kaj naj ti odpustim?
— Da nesem prišel tako dolgo... izvedel sem šele danes i...

— Saj sem bila prepričana, da se ne mudiš nalašč. Ko mi je bilo zelo hudó, sem se bala umreti, ker bi te ne videla zadnji krat... a sedaj si tu, in vse je dobro!...

— Revica moja, ti si tako trpela, a jaz sem mej tem... O moj Bog, čemu to? čemu!...

— Pomiri se, Petja... sedaj mi ni tako hudo, in ne bojim se... A počasi, mili... vsa sem zloimljena.

Pri teh besedah so roke Čuvaševa odjenjale, kakor odrezane, zraven tega je pa začutil v dnu svoje duše nesrečo, katera ga je doletela.

— A to ne more biti! Ti ne smeš umreti! Z menoj je naš zdravnik — on te ogleda in ozdravi, ti bodeš zopet zdrava, a midva bodeva srečna! Nikdar se več ne ločiva; sedaj razumem, kaj se pravi tebe izgubiti! Naj delajo, kar hočejo, a jaz se ne oženim ni s Hazarovo, ni s katero drugo, razven s taboj! rekel je s strastnim obupom Peter Kirilovič.

Njegove poslednje besede pouzročile so zopet

zdrav in vsprejem. Mi Slovenci podali smo se radostnim srcem na daljno pot iz južne domovine naše v zlato Prago, da se zajedno s svojimi češkimi brati veselimo njih kulturnih pridobitev. Mi smo mnogo pričakovali od Vaše razstave in od krasne metropole češke. Ali to, kar smo videli v kratkem času svojega bivanja mej Vami, prekosilo je naše nade ter napolnilo srca naša z radostjo in bratovskim ponosom. Narod češki dokazal je sè svojo krasno in bogato razstavo celemu omikanemu svetu, da je delaven, umen, izobražen in napreden narod, ki stoji na visoki stopinji kulture in s katerim mora vsakdo računati, kakor s kulturnim činiteljem. Država avstrijska morala bi biti ponosna na tak narod, a mi Slovenci smo ponosni, da smemo nazivati narod češki bratskim narodom. Razradovali ste pa nas tudi s svojo čisto slovanstvo ljubavjo in s pravim Vašim duhom slovanstvom, v katerega naj bi se ugledalo vse slovanstvo. Mi slovenski izletniki ne moremo izkazati drugače in bolje svoje hvaležnosti za vso ljubav češkega naroda, nego s tem, da obljubujemo, da bomo, vrnivši se v svojo domovino, propovedniki češke slave, naudeševaje zajedno rojake svoje, naj pridejo ogledat si v Prago proizvode Vašega dela in Vašega duha ter nasrkat se samozavestnega in energičnega duha češkega, ki tako krasno ume zadačo slovanstva. Še jedenkrat zahvaljujoč se za srčni vsprejem, kličem iz globočine srca: Naj živi in procvita češko delo in češki duh! Bog živi bratski češki narod in krasno njegovo središče zlato Prago!

Gromoviti Slava- in Živio-klici sledili so temu govoru.

Na to odzval se je za Hrvate gosp. prof. Jagoda iz Varaždina blizu tako-le:

„Poglaviti gospod župana namestnik! V imenu naroda hrvatskega zahvaljujem se na tem mestu Vam in vsemu narodu češkemu najsrčneje za v istini triumfalni vsprejem na staroslavni zemlji češki. Neizmerno smo se veselili svojega poseta v zlato Pragi, osvedočeni, da nas bratski narod češki pričakuje z odprtimi rokami. Mej rodbinami in prijatelji je navada, da se vzajemno pozivajo na posete ter da se veselijo na te posete, posebno ako se morejo svojim gostom s čim pohvaliti. Mi Slovani smo jedna velika rodbina, a sedaj poziva narod češki vse slovanse brate in sestre, da jim pokaže proizvode svojega stoletnega neumornega delovanja na polju obrtnosti, vede in umetnosti. Kar so bile starim Grkom istmičke igre, to je nam Slovanom razstava v zgodovinsko prosluli kraljevski Pragi. Iz vsega srca kličem torej: Na zdar češkemu Olimpu, staroslavni matici Pragi in Vaši prekrasni razstavi!“ — Tudi temu govoru sledili so gromoviti Slava- in Živio-klici. Na to provel je nas prof. dr. Čelakovský po mestni hiši ter zaukazal, da se za nas posebe, ne da bi morali čakati dotičnega časa, spusti stroj staroslavne ure na mestnem stolpu. Pred odhodom zabeležili smo posetniki imena svoja v spominsko knjigo.

(Konec prih.)

rudečico na bledem lici Olge. Dasi se jej je zdel ta dokaz ljubezni prepozen, bila ga je vendar vesela.

— Hvala, Peter mili... prepričana sem, da bi storil, kar govoriš, toda to ni možno: mene ne ozdravijo nikake človeške moči... In prosim, ni treba zdravniku ogledovati... da bi ti vedel, kaka muka je to!... Pri meni je bil že dober zdravnik, kateremu zaupam, in on mi je povedal na mojo prošnjo resnico. Želela bi zelo, da bi še živela, bila sem tako srečna... a treba se je pokoriti... Se li spominjaš, ko sem dejala: treba je trpeti za svojo srečo.

A Čuvašev ni mogel čutiti v svojem srci ni pokore, ni potrebe za pokoro. Prosil je Olgo, dokler je ni pregovoril, da se je pustila pregledati od zdravnika.

Ko je videla, da je bila ta njegova najbolj mučna želja, se je naposled udala in prenašala muke stiskaje ustnice, da bi ne zastokala od trpljenja in rudela pred temi ljudmi, kateri so pri svojem sočutji popolnoma pozabili, da je ona ženska, a oni možje.

Jedva je bilo to končano, spravljeno vse v pristojni red in Olga, katera je pala skoro v nesvest radi bolečin, prišla zopet k sebi, pogledala je Marija Ivanovna v sobo z nekakim prašalnim izrazom na lici. Olga jo je takoj zapazila.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. avgusta.

Deželnozbornska volitev

Dopolnilna volitev za deželni zbor koroški iz skupine velicega posestva na mesto umrlega grofa Antona Gošsa bode 16. septembra t. l.

Strossmayer in Madjari.

Madjarski list „Egyetertes“ donaja fantastičen popis necega pogovora, ki ga je imel njegov sotrudnik s slavnim biskupom. Ni nam menda treba pristaviti, da je ves ta pogovor tako čuden, da se mu na prvi hip pozna, da je jedna izmed onih časni-karskih rac, s katerimi se odlikujejo nekateri madjarski listi. V dobi kislih kumar smo pa tiudi.

General Ignatiev v Pragi.

Te dni mudil se je general Ignatiev v Pragi ter si ogledal razstavo. Bival je v Pragi polpolnoma inkognito, tako da je le malo oseb vedelo za odličnega gosta, ki je bival v njihovi sredi.

Bela čepica in ruski listi.

Ruskim listom zdi se vsa stvar z belimi čepicami v Pragi komična. Kakor pravi „Novoje Vremja“, ni natanko znano, kdo so bili gostje iz Kieva, težko pa da pripadajo onim ruskim krogom, kateri se pečajo s panslavističnimi manifestacijami. Ti krogi oblačijo se evropski brez vseh narodnih znakov, sicer pa bela čepica nema prav nobenega pomena. Na Dunaji naj bi pomislili, kakšen utisek bode naredilo preganjanje zaradi čepic na Rusijo, katere oficijelni odnosi proti Avstriji veljajo kot prijateljski. Ali se morda želi na Dunaji, da se Rusi izogibljejo avstrijskega ozemlja? Sploh se zmatra v Avstriji vsak Rus za vohuna ali za agitatorja, ko Avstrijci brez ozira na njih narodnost slobodno potujejo ali stanujejo na Ruskem. Jednako se izražajo „Peterburški Vedomosti“, ki pravijo, da je bržkone bil vodja Kievske gostov g. Peter rodod Čeh, ki je v ruski državni službi in da je bilo tudi več družin Čehov mej gosti. Bele čepice nosijo se na Ruskem sploh povsod, nosijo jih omikani in na pol omikani. Čemu jim torej pridevati političen pomen, posebno v trenutku, ko Rusija pri vsaki priliki, n. pr. pri rojstnem dnevu cesarja Franca Jožefa, na delikaten način kaže svojo namero, da hoče ohraniti dobre razmere z Dunajem?

Deželni jeziki v vojaških šolah.

Kakor poročajo „Nar. Listy“, se bode v kratkem predložil na merodajnem mestu predlog o reorganizaciji pouka deželnih jezikov na vojaških šolah. Pouk se bode trajno izročeval le takim učiteljem, ki imajo sposobnost za ta predmet, kakor jo zahteva država za srednje šole. Reorganizacija, kakor jo zahteva Ogerska, se bode uvedla že zdaj v nekaterih vojaških šolah.

Vnanje države.

Baron Mohrenheim in Giers.

Baron Mohrenhem vrne se dne 29. t. m. na Francosko ter se poda s svojo rodbino v toplice Saliesles-Bearns. V dobro poučenih krogih se trdi, da je vest, da bode Mohrenheim naslednik Giersov, popolnoma neosnovana.

Prepoved o izvažanju rži.

V Nemčiji, ki je glavni trg za rusko ržo, naredila je prepoved o izvažanju iz Rusije globok utisek. Ta korak hote nekateri listi tako razumeti, da je to prouzročil vojni minister ruski, ki hoče za eventualno mobilizacijo preskrbeti se in napolniti ruska skladišča. Nemčija bode se morala preskrbeti mesto ruske rži z ameriškim žitom, kar jej pa dela velike preglavice. Poleg negotovosti prekomorskih zvez, je na morji vojnim ladijam ruskega prostovoljnega brodogoja jako lahko v slučaju vojne zajeti marsikatero ladijo, ki bode vozila žito na Nemško. Tacih mogočih slučajev se že zdaj boje Nemci za bodočnost in obračajo svojo pozornost na najnovejši ruski ukaz.

Francosko brodogoja na Angleškem.

Razun oficijelnih pozdravov in slavnostij, ki se prireajo povsod francoskim gostom, pozdravlja jih tudi časopisje prav toplo. Posebno se odlikuje „Standard“, ki pravi, da Francoska ne bode nikdar se odrekla temu, da ostane mej prvimi narodi. Za svojo vstrajnost začenja zdaj uživati zaslužen plačilo. Poleg svoje vojaške organizacije na kopnem, ustvarila si je močno brodogoja, katero ni dosti za angleškim, ki zavzemlje prvo mesto. List izreka nado, da bi v mogoči bodoči vojni se bojevalo francosko in angleško brodogoja drugo poleg drugega.

Turška obročevanja.

Po Carigraskih poročilih dela Turčija energično, da utrdi rusku-turško mejo v Mali Aziji. Gradijo se nove trdnjave, katere naj bi branile prodiranje Rusov proti Carigradu. V soteskah napravljajo se vodnjaki, ki bodo zbirali lahko večje množine vode.

Bruseljski kongres

pečal se je te dni z uprašanjem o strajkih. Debata je bila burna in se kaže, da je večina ugodna predlogu francoskega delegata Delescluzea, da se vseh deželah osnujejo narodni centralni sindikati.

Iz Brazilije.

Brazilijanska vlada je izdala ukaz, po katerem se pridružijo v vrsto narodnih domen vsa posestva, katera je grofinja d'Eu pod cesarstvom dobila kot doto in dedščino, kakor tudi posestvo „Palais Leopoldina“ imenovano, katerega užitek je imel bivši cesar Dom Pedro.

Dopisi.

Iz Vržeja 20. avgusta. [Izv. dop.] (Konec.)

Za pevci se je oglasil naš Ljubljanski gost, gospod Vatroslav Holz. Pozdravivši novo ustanovljeno bralno društvo, pohvalil nas je kaj laskavo, da smo se tudi mi pridružili napredujočim prebivalcem drugih krajev, kjer imajo že zdavnaj jednaka društva. Povedal nam je zajedno tolikanj primernih rečij, da je škoda, da si jih nismo zapisali. Da se ohranijo vsaj one besede, katere sem si zapomnil, priobčim Vam jih tukaj v vzpodbujajočim našim tržanom, kateri še vedno gumble štejejo, da-li bi pristopili imenovanemu društvu ali ne. „Glejte, predragi rojaki“, rekel je govornik, „napredek vsega človeštva prišel je naposled tudi k Vam, na plodovito Murško polje, pripeljal se je z — železnico, po kateri bodejo odslej dohajali v Vaš kraj različni gostje iz daljnih, tujih krajev, bodisi po trgovskih opravkih ali za kratek čas. Bil je torej čas in to skrajni čas, da ste se tudi vi vzdramili in si osnovali društvo, kjer se Vam bode ponujala prilika, da se poučite o tem in onem ter izveste, kaj se godi širom svetá. Bilo bi jako žalostno, ko bi tujci, vrnivši se v svojo domovino izmed vas, pripovedovali svojcem: Tam doli ob Muri razprostira se predivno polje, po njem se vrste malone zdržema lepi trgi in prostrane vasi, njih prebivalci so imoviti in čile postave, ali nevedneži so, ki so zaostali za drugimi rodovi, ker ničesar ne čitajo ter se sploh ne brigajo za ostali svet. Kdor dandanes hoče ostati na površji življenja, mora korakati z neudržnim napredkom ter mora biti poučen o vseh svetovnih dogodkih, zlasti pa je neizogibno potrebno, da se ve braniti v ljuti borbi za svoj obstanek in to je le mogoče, ako pozna vsa ona pota, tužna in jasna, po katerih se razpečavajo živila, bodisi samorasla ali umetno pridelana. Žarno vino solnčnih goric Ljutomerških n. pr. sluje že zdaj po vsej Evropi, in ker je zdaj železniški tir napeljan takorekoč do prikljetja vaših „pivnic“, prišel bode marsikateri pivec rujne vaše kapljice, da se na lici mesta spozna s pridelovalci očarujoče pijače. Naravno je torej, da se bode pričel živahnejši promet, pa tudi izdatnejša trgovina, pri kateri je prvi pogoj, da ste natanko poučeni, kako se morete okoristiti ali ogniti konkurencije. „Bralno društvo“ vam bode ob enem zavetje, kamor se bode zatekali ob nedeljah in praznikih, zlasti pa v dolžih zimskih večerih, ono vam je nadalje ognjišče, ob katerega plamenu si boste ogrevali v trenutkih duševne zime svoje duhove ter se kreptali v razvedrujočih zabavah za narodni razvoj... Toda, nadaljeval je govornik, ni dovolj, da ste si ustanovili „Bralno društvo“ in si sezidali zavetišče, treba ga je tudi podpirati in ga čuvati, da ne razpade in to boste dosegli jedino le, ako boste složni, odkritosrčni in drug družemu prijateljski iskreni. Čuvajte se zlasti vsakršnega brezpotrebnege prepira, ki je razjedajoči črv vsega društvenega življenja, in vaše društvo bode obrodilo blagoslovljen sad!“

Da je temu blagohotnemu opominu pritrjevalo vse zbrano ljudstvo, tega mi pač ni treba naglaševati še posebej. Slišal sem vsiklikniti starega moža: „Jáši ga vrag nekda, toti gospod so nam pač tē ali resnico povedali!“

Zdaj so zabrnele tamburice, katerih še v Vržeji ni slišal nobeden. Nastala je občna tišina in vsakdo je hotel videti ta nepoznana godala jugoslovanska. In bilo jih je lepo gledati čile naše kmetske mladence in može, kako so igrali, kakor da bi se bili „rodili s tamburico v roki“. Pa jih je velespretni njih učitelj, g. Schneider tudi kaj marljivo vežbal ter jih v kratki dobi izuril za javni nastop.

Ko so odigrali tamburaši prvi svoj komad, zagrmelo je po vsej hiši oduševljeno odobravanje in burnega ploskanja ni bilo ne konca ne kraja. In to se je ponavljalo pri vsakokratnem nastopu omiljenih nam tamburašev. Prav iz srca nam je torej govoril g. Holz, kateri je napil vrlim našim pevcem in naglaševal oblaževalni upliv petja in godbe na človeško srce. Pripovedoval nam je, kako negujejo narodno petje in godbo vsi Jugosllovani, o čemur se je prepiral na svojem potovanji po nji-

hovih pokrajinah — ter je tožil, kako žalostno je bouditi po onih krajih, kjer ni slišati veselega petja pastirskega in pa sviranja na tiste miloglasne lesene žveglje in trstikove orgelje, kakeršne imajo še n. pr. po Hrvaškem, po Istri in na Dolenjem Štajerskem...

V tem je občna radost zavladala po vseh prostorih prenapolnjene hiše. Oglasili so se pevci in pekinje zdaj v tej, zdaj v oni sobi, tako človek ni vedel, na katero stran bi poslušal. Vmes pa so zvenele vesele zdravice in ženketale so čaše po vseh omizjih.

Ko se je šum splošnega naudušenja zopet nekoliko polegel, nastopil je iznova g. Jos. Freuensfeld ter v premilem, povse ganljivem in pesniškem govoru napil prelepemu trgu Vržeju, na katerega zelenih tratih je preživel detinska leta svoja.

In tako smo se radovali „tijan“ do polnoči, da malone do jutrne zore! Pa vam je gibčna gospodinja, gospa Gajzarjeva tudi postregla z dobrim jelom in pilom, da je človek lahko bil vesel!

Dan ustanovitve „Bralnega društva“ v Vržeji ostane izvestno vsem udeležencem v sladkem spominu.

Iz Rajhenburga 16. avgusta. [Izv. dop.] („Zadnja beseda“.) Kakor znano, se je naša občina pri zadnjih volitvah svojega župana, prusjana Potrza za zmiraj otresla in cela soseska je s tem zadovoljna razven njega samega.

Koj po volitvah bil je v „Deutsche Wacht“ dopis, v katerem so se prejšnjega župana Potrza zasluge na vse pretege opevale. Najbolj čudna na tej pisarnji bila je trditev, da je Potrz zaupanje svojih soobčanov užival, da se je pri njegovi volitvi gledalo na poštenje in značaj in da je Potrz po svojih podjetjih ljudstvu mnogo koristil. — Vsakdo, ki razmere in delovanje Potrza pozna, je takoj uganil, da teh budalostij ni nikdo drugi, kot Potrz sam v „Deutsche Wacht“ pisal, kdo drugi bi vendar mogel hvaliti tega človeka? Ni vredno, da se s tem človečetom dalje pečate, toliko pa vam vendar moram povedati, da je bil Potrz, v tem celem okraji poleg Kozerja, v Malem Kamnu, ki je bil zaradi oderuštva sodnijsko kaznovan, najhujši odrtnik in ljudska pijavka, ki si je z oderuskimi podjetji precej premoženja „zaslužil“; to pri nas vsak ve in je o tem tudi dosti sodnijskih spisov v Sevnici. Še bolj pa vedo in občutijo to tisti, katere je Potrz z svojim „delovanjem“ na beraško palico spravil. Rekli boste, kako je to, da je človek take preteklosti in takih „zaslug“, in ki mimo tega tako govori, da ga nihče umeti ne more, vendar le dvakrat bil za župana izvoljen. Odgovor je lahek. Pomagal mu je do tega upliv drugega v resnici merodajnega tržana, ki je tega človeka žalibože tako pozno spoznal. Kakor hitro mu je le-ta svoj vpliv odtegnil, bil je Potrz čisto brez moči in zvrnil se je raz županski stol, kakor slamnat mož.

Poslednjič moram še zadnji tragikomični prizor Potrza opisati. V povedanem dopisu „Deutsche Wacht“ bilo je tudi rečeno, da o volitvah še ni zadnja beseda spregovorjena. To moram pojasniti. Ko so bile vse Potrzove potožbe za županovo oblast in zoper volitve ovržene, naredil je ta predrznež sodnijsko ovadbo in obdolžil je zdanjega župana v resnici in po pravici občespoštovanega Unschuld-a, da je neko pooblastilo ponaredil in falzificiral. S tem je Potrz upal vse prevreči in politično oblastvo premotiti, zatorej njegov izrek, da še ni bila zadnja beseda govorena. A hudobnež pal je sam v jamo, katero je drugim kopal. Unschuld tožil ga je zaradi grdega obrekovanja in sodnijsko se je dokazalo, da je vse to obrekovanje gola Potrzova laž. Potrz bil je zaradi hudobnega obrekovanja obsojen na 50 gold. globe in le njegovi sivi lasje so ga baje obvarovali, da ni šel v Sevnico kaše pihat, kakor bi bil po sodnijskem izreku v resnici zaslužil. — Sicer se je pritožil na okrožno sodišče, a to je prvo obsojbo potrdilo in jedina dobrot, ki jo je Potrz občini storil, je ta, da je zdaj to kazen 50 gld. v ubožno kaso plačal. To je zdaj „zadnja beseda“. —

Domače stvari.

— (Posebna vlaka v Zagreb.) — Južna železnica dovolila je „Ljubljanskemu Sokolu“ priredbo posebnih vlakov iz Trsta in Maribora v Zagreb. Oba vlaka postajala bosta na vseh postajah. Iz Trsta odšel bode vlak ob 8:55 zvečer ter prišel v Ljubljano okolo štirih ter k Zidanemu mostu ob 6:40 zjutraj; iz Maribora pa odide vlak ob 3:50 in pride k Zidanemu mostu ob 6:58 zjutraj. Tu se

oba vlaka združita v skupni vlak, ki se odpelje ob 7:25 in dospe v Zagreb ob 10:50 dopoldne. — Cene so jako ugodne. Prijavili jih bomo v bodočem listu. — Vožnji listki veljavni bodo štirinajst dni in bode vsakdo opravičen vračunje se, dvakrat prerušiti potovanje.

— (K izletu v Zagreb.) O tacihi prilikah, kakor so izložbe, privatna špekulacija navadno skuša okoristiti se. Zlasti stanovanja računijo se tujcem nenavadno drago. Da bi se to ne zgodilo tudi v Zagrebu o ravno kar odprti izložbi, predpisalo je mestno poglavarstvo cene za stanovanja ter je odredilo, da se morajo ceniki po vseh gostilnicah na lahko vidljivih mestih izobešati. — Cene določene so takole: 1. Za gostilnice: Za sobo z 1 posteljo po 50–90 kr., 1 gld., 1 gld. 20 kr. ter najvišje 1 gld. 50 kr. in 2 gld. na dan; za sobo z dvema posteljama po 1 gld., 1 gld. 50 kr., 1 gld. 80 kr., 2 gld. ter najvišje od 2 gld. 50 kr. do 3 gld. na dan; za sobo s tremi posteljami po 2 gld., 2 gld. 50 kr., 3 gld. in 4 gld. na dan. Za vsako posebno posteljo, katera se na zahtevanje postavi v sobo, ki je bila najeta po gorenjem ceniku, treba je priplačati po 30, 40, 50, 60 in 70 kr. — Poleg teh cen plačati je še posebej za svečavo in postrežbo po 30, 40, 50, 60 in najvišje 70 kr. na dan. 2. Za privatne hiše: Za sobo z jedno posteljo po 50, 60, 70 in 80 kr. ter po 1 gld., 1 gld. 50 kr. na dan; za sobo z dvema posteljama po 1 gld., 1 gld. 50 kr., 2 gld. 50 kr. na dan; za sobo s tremi posteljami po 1 gld. 50 kr., 2 gld., 2 gld. 50 kr., 3 gld. in 3 gld. 50 kr. na dan. — V teh cenah obsežena je že tudi svečava in postrežba. Kdor bi si želel naročiti kako stanovanje za slavnostne dni 6., 7. in 8. septembra, oglasi naj se — kakor smo že včeraj opozarjali — v pisarni za stanovanja v Marije Valerije ulici št. 3 in pové naj za kakšno ceno si želi stanovanje.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) podarila je slavna Ormoška posojilnica 15 gld. v društvene namene. Potrjujemo prejem te vsote in se zahvaljujemo zanj; ob enem pa opozarjamo tudi druge jednake zavode, naj se blagovole osobito ob svojih sklepnih računih, kakor druga leta tudi še v bodoče ozirati na našo družbo, delujočo ne-sebično za Boga, cesarja in domovino!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Imenovanje.) Glavne davkarije kontrolor gosp. Fran Šešek imenovan je glavnim davkarjem v območji finančnega ravnateljstva v Ljubljani.

— („Brusa“) izšla je 16. številka, ki se je zaradi bolezni urednikove za par dni zakasnila.

— (Novo poštno poslopje v Ljubljani.) Državni zakonik objavlja zakon, s katerim se dovoljujejo potrebne vsote za razna poštna poslopja, za Maribor 189.840 gld., za Ljubljano 228.000 gld.

— (Glede poštne pečatov) piše nam naš poročevalec z Notranjskega: Te dni imel sem priliko čuti iz ust prijatelja, ki je z nekim poštним uradnikom Tržaškim občeval mej drugim tudi v tej zadevi, da mu je ta dejal: Poštna direkcija bi gotovo ustregla želji ali prošnji dotičnih obč. uradov, ko bi se za slovenske poštne pečate, kjer jih zdaj nimajo, potegnili, a če tem nimari za to zadevo, in so tolikanj brezbrizni in malomarni v odločno narodnem oziru, potem se tudi oblastva sama ne bodo brigala za stvar! — No, kimovci, ki nosite pri občinah „najnaprej“ burovž, — kje ste?!

— (Vreme) je že skoro obupno. V noči od sobote na nedeljo in včeraj dopoldne imeli smo grozne plohe in treskalo je neprestano. Silni nalivi napravili so veliko škodo, zlasti pa preprečili promet. V Mednem pri Medvodah poškodovana je železniška proga in vlak vozi ondu jako počasno. Na progah Trbiž Pontabelj in Trbiž-Kranjska gora je promet ustavljen in pošto prenašajo pešci.

— (Prva nezgoda na Kamniški železnici.) Železniški stroj, ki je šel danes zjutraj v Kamnik po vlak, se je baje pri Trzinu prekucnil, ker so nalivi progo izpodkopali. Vled tega odšel je vlak iz Ljubljane dve uri pozneje, nego navadno.

— (Strelna) udarila je včeraj zjutraj v hišo gosp. Gašperja Abčina v Spodnji Šiški. Iz sobe, kjer so bili prebivalci ravno pri jutranji molitvi, švignila je skozi kuhinjo na prosto, ne da bi napravila škodo. Na Karlovski cesti treščilo je v hišo gosp. Tomca, po domače Kamničana. Strelna letela

je proti Jerandčevemu poslopju in šla v zemljo. V Kurji vasi udarila je strelna v cestni kamen in mimoidočega dečka vrgla na tla. Deček se je kmalu zavedel in stekel proti domu.

— (Treščilo) je v Potočah pri Predvoru dne 20. t. m. v tamošnje podružnično cerkev. Strelna ni užgala, vendar prouzročila nad 200 gld. škode. Cerkovniku ubila je dvojne telet.

— (Letošnja letina po Notranjskem) se ne bode niti glede poljskih niti glede vrtnih sadov tako dobro obnesla kot lanska. Seno poškovale so po nekod kobilice, a po drugod črv. Vled tega se ga je polovico manj od lani pridobilo. Zgodnji krompir se je še dobro obnesel, a pozni bode začel gniti, če ne odneha deževno vreme! Srednje obnesla so se žita; zelju škodovale so na mnogih krajih gosenice, fižol trpel je obilo vsled rje, grah in bob sta trdnjše se upirala neugodnemu vremenu, zato tudi ugodneje dozorela. Največ obeta kuruza, potem pa repa, pesa in korenje. Jedino — sadje obneslo se bo dobro, ali kaj, ko je razposajena mladež ne pusti niti še zelenega v miru, kamo li ono, kar je že le količkaj zrelo! — Proti elementarnim neizgodam seveda ni pripomočka, razun za varovanje poljskih pridelkov, zoper poredno mladež pa uporabljajte vi stariši in gospodarji šibo doma, ker je učitelj v šoli rabiti ne sme!

— (Nov vodovod.) Iz logaškega okraja se nam piše 22. t. m.: Podobčini Begunje in Sevsček — v občini Cerkniški — nameravata si napraviti v kratkem svoj vodovod iz bližnjega vira „Stražišče“ v Sevsček, a od tod v Begunje. — Vodovod bode 2739 m dolg, cev mu bodo železne, vodo pa bode dobival iz vrelcev „Stražiški graben“ in „Mačkina struga“, in donašal zgoraj imenovanima dvema vasema na dan do 400 hl vode. Povprečno moreta dati ta dva vrelca na dan od 2500–3000 hl vode. — Dne 10. in 11. in oziroma 12. septembra t. l. bode na lici mesta obravnava, h kateri se vabijo dotični udeleženci, če imajo uložiti kake ugovore, ozir. da se izjavijo, so li zadovoljni odstopiti svoje zemljiške dele, potrebne k temu podjetju, ali ne, kajti pozneje taki ugovori ne bodo imeli nikakega uspeha.

— (Iz Laškega trga) došla nam je vest, da je ondu včeraj od 5. ure zjutraj, do 2. ure popoldne neprestano bliskalo in treskalo in je strelna na dveh krajih užgala.

— (Volč — jesenski klatež,) o katerem ste omenjali v listu z dne 20. t. m., primahal jo je že iz Rovtarskih brdov v Hoterdersko lesovje, in jo bode od tod prej ko ne pobral, — če ga seveda poprej ne doleti kaka druga čast, — v Hrušico ali varno zavetje — Srnjak.

— (Grozna smrt.) V soboto popoldne ob 1/2 1. uri ulegel se je ključarski pomočnik Anton Kragelj iz Šentviške gore na Tolminkem na cilindar hidravličnega stolpa pri ubodu v „Punto franco“ v Trstu, ter ondu zaspal. Ob 2. uri popoldne začel je stroj delovati in speči Kragelj prišel je mej oba cilindra in bil v besede pravem pomenu zmečkan.

— (Cigani v Beljaški okolici) delajo velike neprilike posestnikom, ker se klatijo po cestah in prosjačijo prav drzno. Nobena ptica ni varna njih kamenja in mnogokrat steko se tudi mej saboj. Toži se, da so prava nadloga za vso okolico.

— (Ubegel kaznjene.) Pretekli teden pobegnil je iz pekarnje v Celovski jetnišnici kaznjene A. Schoch iz Gradca. Ukradel je pekovskemu mojstru obleko v kateri je pobegnil, svojo kazensko obleko pa je pustil v pekarni.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kranjskagora 24. avgusta. Od sobote na nedeljo ponoči velikansk nali, kakor da se je oblak utrgal. Podkorenem udrla voda v hiše, potok Krutnik utrgal Podkorenem jedno hišo in nekaj hlevov ter zidan most nad Podkorenem. Cesta na strmec od vode razdejana. Ljudij nihče poginil. Cesta mej Kranjskogoro in Podkorenem zalita, telegrafična in železniška zveza popolnoma pretrgana s Trbižem. Iz Ljubljane do včeraj zvečer nobene železniške zveze. Nevarnost ogromna, škoda velikanska. Polja zalita in s peskom posuta. V Kranjskigori voda uničila žago in odnesla del zidanega skednja. V Ratečah včeraj zaradi vode trideset hiš v nevarnosti. Romarji prišedši z Višarij pripo-

vedujejo: V Trbiži voda odnesla sedem hiš. Včeraj popoldne prišel glavnik Kaltenecker na mesto nesreče z oddelkom prisilnih delavcev. Iz Belepeči nobene vesti.

Dunaj 24. avgusta. Na tovornem parobrodu „Apostag“ počil je včeraj po noči na Dunavu blizu Futtaka kotel. Parobrod se je potopil. Dva krmilarja in kurilec mrtvi. Kapitan lahko, mašinist težko ranjen.

Praga 24. avgusta. Na državno-železniški postaji v Bubenči zavozil včeraj tovorni vlak v osebni vlak, ki je na tiru stal in bil v Bodenbach namenjen. Osebnega vlaka zadnji vagon skočil s tira, predzadnji močno poškodovan. Osem potovalcev težko ranjenih. Drugih osem potovalcev, ki so lahko ranjeni, odpotovalo je naprej.

Celovec 23. avgusta. Vsled povodnji se je v Trbiži šest hiš podrlo. Mej Trbižem in Pontabljem pretrgan promet po cesti in po železnici. Drava in Zila silno narasli.

Celovec 23. avgusta. V Porečah zrušil se je danes mej cerkvenim opravilom novi zvonik. Jedna oseba se pogreša.

Praga 23. avgusta. Včeraj umrl je slavni pisatelj Jan Neruda v 57. l. svoje dobe.

Praga 23. avgusta. Godardov balon „Sourcouf“ s tremi osebami pal je danes z višine 1800 metrov vsled viharja na vrt kapucinskega samostana Loretto. Jedna oseba malo ranjena, drugi dve nepoškodovani.

Peterburg 23. avgusta. Carski ukaz prepoveduje izvažanje rži tudi iz Finske. — Car z obitelji danes na Dansko odpotoval.

Novi York 23. avgusta. Vsled eksplozije zrušila se je neka hiša. Razvaline so se unele. Veliko oseb mrtvih in ranjenih, veliko pod razvalinami poudutih. Mnogo jih je zgorelo.

Razne vesti.

* (Potresi.) Pretekli petek zvečer okoli 9. ure bili so v raznih krajih okoli Verone potresi. Tudi v drugih krajih, kakor v Budii, Calaveni, Tregnagu itd. čutili so precej močen potres. Prestrašeno prebivalstvo ostalo je čez noč na prostem. Iz Bologne poroča se jednako o potresa, ki so ga tam čutili ob istem času.

* (Vihar na otoku Martinique.) Po najnovejših poročilih bilo je ubitih 55 oseb, mnogo pa ranjenih pri viharji, ki je razsajal na otoku Martinique in napravil neizmerno škodo.

* (Igralnica na Montecarl.) Vest, da v kratkem poteče pogodba igralne banke na Montecarl je popolnoma neosnovana. Pogodba ima veljavo še za več desetletij in bi se jo moglo odkupiti le z odškodnino najmanj 30 do 40 milijonov frankov, katere bi bilo plačati delničarjem.

* (Roparstvo v Italiji.) Blizu Bologne napadli so pri belem dnevnu našemljani lopovi bogatega tvorničarja Ronzanija, ki se je vozil domu s svojo malo nečakinjo ter ga oropali za 900 lir, grozivši mu, da ga usmrtijo, če se bode branil. Vse mesto je razburjeno zaradi drznega napada, ker se taki dogodki ponavljajo. Ob enem so roparji oplenili stanovanja dveh posestnikov.

* (Triletni morilec.) V vasi Campi-Bisenzio pri Pratu blizu Florence ostavila je neka perica svojega triletnega dečka samega z štirimesečnim detetom, katero je imela na dojenji. Ko je prišla domu, našla je dete mrtvo. Triletni deček prerezal mu je bil z nožem ves obraz in mu razklal nos.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo pri protinskih in revmatičnih boleznih, ranah in ulesih. — Cena steklenici 90 kr. — Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 3 (4—11)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta 2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Loterijske srečke 22. avgusta.

V Linci: 88, 36, 65, 6, 38.
V Trstu: 38, 10, 61, 1, 75.

Tuji:

23. avgusta.

Pri **Malič**: Averone, Schwarz z Dunaja. — Lehman iz Berolina. — Sekovič z Vrhnike. — Cora, Strudthof, Selemba iz Trsta. — Fischer, Groschel iz Gradca. — Oberman, Braune, Rossegger iz Kočevja. — Ellager iz Maribora. — Lajovic z Vač. — Wallowich iz Zagreba. — Svoboda iz Zadra. — Bourgingnon iz Pulja.

Pri **Stenu**: Rogal iz Berolina. — Klein iz Pečuha. — Didič, Golli iz Idrije. — Brusoni, Marin iz Benetk. — Ravnikar iz Logatca. — Kržič iz Senožed. — Westermayer iz Siska. — Petrič, Bilc iz Postojne. — Hayer iz Gorice. — Zvokelj iz Vipave. — Redl, Schmidt, Glückselig z Dunaja. — Bleyer iz Prage.

Pri **bavarskem dvoru**: Mohore iz Begunj. — Pri **avstrijskem cesarju**: Benedik iz Št. Vida. — Miklaudič s Trate. — Windsbach, Rottmayer iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

23. avgusta: Jožef Mekina, ključar, 17 let, Marije Terezije cesta št. 18, jetika. — Regina Pavlič, gostija, 85 let, Kravja dolina št. 11, marasmus.

24. avgusta: Marija Modic, krojačeva žena, 42 let, Žabjak št. 4, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. avg.	7. zjutraj	732.6 mm.	16.6° C	sl. svz.	obl.	8.0 mm.
	2. popol.	730.4 mm.	21.0° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	728.7 mm.	17.9° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.
23. avg.	7. zjutraj	727.4 mm.	15.4° C	m. jzh.	obl.	35.0 mm.
	2. popol.	727.1 mm.	17.1° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	727.9 mm.	18.4° C	sl. jzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 18.2° in 15.3°, za 0.3° in 3.3° pod normalom.

V „Narodni Tiskarni“

v Ljubljani

sta izšli povesti:

Med knjigami in ljudmi.

Češki spisal S. Čech, preložil I. Skalar.

Doktor Holman.

Božična povest.

Ruski spisal M. Bojau, preložil I. J. Štefanov.

Cena 25 kr., — po pošti 30 kr.

Štev. 424.

Razpis učiteljske službe.

Na mestni jednorazrednici na Barji je stalno popolniti učiteljsko in voditeljsko mesto s katerim so združeni službeni prejemki III. *) plačilne vrste in prosto naturalno stanovanje v šolskem poslopju.

Prošnje je

do 8. septembra 1891

ulagati na podpisano c. kr. okrajno šolsko oblastvo.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani

dne 17. avgusta 1891.

Predsednik: Peter Grasselli s. r.

* V prvem oznanilu z dne 21. avgusta stalo je II. plačilne vrste, kar pa ni bilo prav.

Dunajska borza

dné 24. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	90 90	—	90 75
Srebrna renta	90 90	—	90 80
Zlata renta	110 80	—	110 80
5% marcna renta	101 95	—	102 10
Akcije narodne banke	1010	—	1010
Kreditne akcije	276 50	—	276
London	118 15	—	118 15
Srebro	—	—	—
Napol.	9 40 1/2	—	9 41 1/2
C. kr. cekini	5 63	—	5 64
Nemške marke	58 15	—	58 15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	135 gl.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180	—
Ogerska zlata renta 4%	—	103	65
Ogerska papirna renta 5%	—	101	10
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	120	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115	—
Kreditne srečke	100 gl.	188	25
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	149	25
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	—	220	—

Izjava.

Podpisaneec izjavljam s tem, da so bile razžaljive besede, katere sem slišal in naprej pripovedoval o gosposdu Janku Vavken-u, komptoiristu, kakor sem poizvedel, neresnične ter jih s tem javno preklčem.

V Ljubljani, dne 24. avgusta 1891.

(709)

P. Horvat.

V najem oddam svoji

dve hiši

v kojih sem dozdej sam vodil trgovino. Hiši sta jedna tik druge, sredi vasi, zelo prostorni ter za vsak obrt jako sposobni. Več in natančnejše poizvse se pri posestniku Tomažu Štruklju v Cirknem (Primorsko).

(708—1)

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Pisarni papir s kuverti v kasetah in mapah, v formatu četrtinke ali osmerke, žalni pisarni papir, žalni kuverti in žalne karte, blanco, vizitne in naslovne karte, ilustrovane dopisnice, humoristične karte za turiste, pisarni papir za voščila v osmerki, četrtinki ali celi poli, voščilne karte, obedne karte in vizitnice v najelegantnejši in najmodernejši obliki.

(456—13)

Predposledni mesec.

Velika

Predposledni mesec.

Praška razstavnna loterija.

Glavna dobitka:

goldinarjev 100.000 goldinarjev 50.000 goldinarjev

(707—1)

LOZI po 1 gl.

V Ljubljani se dobivajo lozi pri J. C. MAYER-ju.

LOZI po 1 gl.